

Fa Ede

Részletek egy tengerész szerelmi naplójából

I.

öntelt toronynő tán ősgermán gének június bekukkant s ő is elámul nem mindennapi ahogy e jégtündér fagyit mér négy adag fölé bódítón feszíti ki vaníliavállát nőillatával őt falom most minden jéggombócban cukorbetegség ad majd szárnyakat de létzamattól lesz mézédés a nemlét

*

elvergődnék érte akár egy nyugtalan hímlazac a lét-torkolatig

*

víztánchoz ülök szobrok szemével bámulok egy kéklúzos hegyet már mindenhol és mindenben csupán az ő arcát és lényét keresem nem-kop-pan-nak-itt-mel-let-tem-köny-nyú-lép-te-i

**

ma a mosolya ébredt fel harag helyett melle kifeszül csúcsain fény fény ugrani kész párduc-ként készülök öröme egy ágygá s két testté válik a világ

*

önzésünket ölelésbe fojtjuk s még önzőbbé válunk tán a végtelenből is kilöknénk egymást hogy magunkon túlérjünk egyetlen pontba zsugorodva boldogan

*

vízparton pihen nyüzsgő nyárutó hallják a vízben táncoló tükörfák zenéje már álom

*

teremtődés és pusztulás közé szorult emberpárt már semmi sem áztat meg kell kapnunk mindent kegyetlen kor ez felzabáljuk önmagunkat

*

nyugalomra nem lel az ész kijátszható a kozmosz ősi rendje és a gének időgépén a lét mögött kőkori rém csak kullog a halál

**

kávét zubogtat a csüggedt vérnyomásra és sárkánnyá lesz tőle hogy megláttam már azt is
bánva bánom

*

hej minden tárgy röpülni kezd a szoba harctéri zug a Nap vérvörös csak a romeltakarítás ad
örömet

*

nagy szerelméről sír gyászmelódiát imádott képét könnyel üldözi árnyával pöröl én mindig
idegen voltam Vivaldi most egy hegycsúcson sípol Bach orgonál a csillagok között

*

ellentmondasz te jó és rossz felednek sosincs unalom sebzels gyógyítsd a világ küzdőtér más-
ként sosem teljes ezt kerestem benned együtt rombolok percnyi vészteddel mire összeállna
életünk beledúlsz szanaszét repülnek a dallamok és képek

*

lomhán növekszik mássá az önmagát fényrobajjal másolgtató világegyetem mi magunk is
örök-újjá változunk naponta

*

mintha nem javulna semmi sohasem

indigÓGYEREKEK

CSAPÓ ÖCSI

apu meg anyu folyton marják egymást ha megkérdem miért
a tévé elé löknek

ha tigriséknek tévéje volna nem a vérengzést mutogatnák éjjel-nappal inkább azt hogy a köly-
keiket nyalogatják és játszanak velük

Laci bá' pénz nélkül vénült meg egyedül van harákol nyög jajgat de „otthonba” nem megy juj
ott csak veszekednek és
meglopják egymást

két szobával odébb Szűcsék olyan vének mintha már halottak volnának csak a mosolyuk él
még egy kicsit

minden szobából tévéhang megverték amikor ráfirkáltam a falra pedig az ákombákom sokkal szebb
mint a sikoly

Frici az unalomig mutogatja hogyan kell gyomorszájba vagy fültövön csapni valakit légiós lesz és lő szúr
akaszt mert irtó
boldog akar lenni

baleset volt összecsődtünk három halott igazibbak voltak mint a tévéhíradóban

Margóék kétszer is fürödnek naponta micsoda brancs folyton a kezüket mossák és hogy magukat sze-
rethessék mindenkire prűszkölnek
és fűjnak

nem én fojtottam olajba a tengert nem miattam lettek öngyilkosok a delfinek meg a bálnák

itt minden gyerek asztmás sok a kocsi télen a fűstködöt metélni lehet van aki már mást sem olvas csak
agyonszínezett autóreklámot

a föld már túl szűk parkolóhely asztronauta szeretnék lenni a holdállomáson magam köré képzelek egy
erdőt

ZSOLTI GYEREK

mi még tudunk havazni meg hőemberkedni nyáron is
játékainkhoz gondolunk ki telet és nyarat sosincs farkasordító hóvihar meg ebdöglesztő kánikula

leginkább pillangósdit szeretünk játszani ilyenkor színes szárnyakat képzelünk a hátunkra lepkék va-
gyunk toronyházként meg föl és alá liftezünk magunkban

mi egy kis deszkán még a tejút széléig is el-elrakétázunk Misi aszongya ő most zsebre vág minden kék
és zöld bolygót és tízmilliárd évig golyózik velük